GENÇ YENİ FARKLI'24 *ISTANBUL*

Young Fresh Different

Nazif Can Akçalı

Ece Bal

Zeynep Baloğlu

Fatmanur Bostancı

Ekin Kemal Düz

Sude Erkoyuncu

Ramazan Ertuğrul

Yekateryna Grygorenko

Abdullah Güler

Ece Haskan

Emre Keskin

Ahmet Kıran

İmelda Kuyumcu

Lale Yılmaz

25.07. — 30.08.2024
Zilberman Selected

Açık Çağrıların Destekleyici Gücü Üstüne

Martıların gördüğü tek şey, yaşamın sınırlarıdır. Fakat Jonathan Livingston Martı, daha fazlasını görmek için uçmayı hayal eder." - Richard Bach

Uçabilmenin cesareti üzerine.

Kulturakademie Tarabya Sanat Direktörü Lena Alpozan, Küratör ve Akademisyen olarak bendeniz Melike Bayık, Koleksiyoner Latife Bayraktar, Zilberman'ın sanatçısı Neriman Polat ve Zilberman İstanbul'un Direktörü Gizem Demirçelik ile beraber Zilberman İstanbul'un Genç Yeni Farklı Yarışmasının 13. edisyonunu dikkatle ve incelikle belirlediğimizi ifade etmeliyim. Tüm jürinin tek tek eserleri incelediği, metinleri okuduğu, eşitlik ve şeffaflık ışığında başvuran sanatçıların kişisel-eğitim gibi bilgilerini en sona saklayarak değerlendirdiği bir yarışma seçkisini hazırladık. Tüm bireysel değerlendirmelerden sonra, en son hep birlikte iki kez daha buluşarak nihai seçkiye ulaşabildik. Birbirinden farklı görüşlerin olduğu bir jüri değerlendirmesinde ortak niyet ise sanatçılar için ihtiyaç, görünürlük ve fayda hiyerarşisine odaklanabilmekti. GYF 13 çok düşündürdü, çok da öğretti. Aynı zamanda jüriler olarak birbirimizden çok dinledik, bu herkesin kendisini açıkça ifade ettiği, gerçekten hak ettiği düşünülen ve eserini en iyi şekilde anlatabilen, aktarabilen sanatçılara yer verebilmek adına titizlik ile oluşan bir yaklaşımdı. GYF 13'ün kazananları disiplinler arası bir seçkinin içinde detaylı biçimde, sosyo - politik ve toplumsal konuları irdeleyen, yaşamın kendi içindeki güncel meseleleri tartışmaya açan birçok konuya çarpıcı biçimde odaklanan sanatçıları oldu.

Zilberman İstanbul yıllardır gerçekleştirdiği bu kıymetli açık çağrıda Türkiye'nin genelinde 35 yaş altında birçok sanatçıya ulaşmaya, görünürlük ve üretim için imkan tanımaya olanak sağlıyor. Bu yıl itibariyle heyecan verici biçimde galerinin Berlin ve Miami adreslerinde de bu açık çağrıyı başlattılar. Aslında belki de açık çağrıyı ilk başladığından bu zamana ülkede sanatçılar için görünürlük, devam edebilmek için bu denli önemli bir rol alacağını kimse tahmin edemezdi. Açık çağrının devamlılığı ile birlikte sanatçılara açılan bu destek alanı üretebilmek için önemli bir noktaya dönüştü. Bugün birçok genç sanatçının heyecan duyduğu, seçkide yer almak için olabilen en alternatif ve radikal dosyaları ilettikleri bir açık çağrı karşımızda. GYF 13'te de kimlik, adalet, ekoloji, sürdürülebilirlik, göç, kadın hakları, LGBTİ+ hakları, cinsiyet eşitliği, sınıflar arası farklılıklar, kökler ve aidiyetsizlik, varoluş, ekonomi ya da sanatın kendi gündem konuları birçok dosyada karşımıza çıkıyor. Galerinin de ilgilendiği kavramlarla ortak payelerde buluşan bu konular, açık çağrının katılımcıları ve üretimler ile de bir balans kazanıyor.

Nihayetinde resim, video, fotoğraf, yerleştirme, heykel, kolaj ve nice farklı disiplinin bir araya geldiği seçkide sanatçıların görüşünden güncel durumları ve yarını yeniden düşünebilmek oldukça önemliydi. Bu seçki, küratöryel bir seçimin çok ötesinde her jürinin kalpten inandığı bir destekleyicilik unsuru ile seçildi. Sergide yer alabilen ve yer alamayan tüm sanatçılar gösterdikleri cesaret ile umutla semada uçmaya, üretmeye devam ediyor. Üretebilmek, sanatçı olarak inanarak yarını hayal edebilmek ve tuhaf zamanlarda ilerlemek ancak bu gibi değerli Açık çağrılar sayesinde olabiliyor. Devamlılık bazen oldukça zor ve aynı zamanda çok büyük bir cesarete dönüşüyor. Zilberman İstanbul, GYF 13 ile sanatçılara devam edebilmenin güçlükleri karşısında bir anahtar uzatarak sanatçıların yarına olan inançlarını tazelemek üzere ihtimaller kapısını aralıyor. İşte bu noktadan sonra sanatçılara kalan ise inanmak ve istemek, umut etmek ve pes etmeden devam edebilmek.

Melike Bayık
GYF 13 Jürisi

On The Supportive Power of Competitions

For most seagulls, life consists simply of eating and surviving. Flying is just a means of finding food. However, Jonathan Livingston Seagull is no ordinary bird. For him, flying is life itself." - Richard Bach

On the courage to be able to fly.

The Art Director of Kulturakademie Tarabya Lena Alpozan, along with myself, Curator and Academician Melike Bayık, Collector Latife Bayraktar, artist represented by Zilberman, Neriman Polat and Zilberman Istanbul Director, Gizem Demirçelik, have together meticulously and delicately determined the 13th edition of Zilberman|Istanbul's Young Fresh Different. I must emphasize that the entire jury carefully examined each work, read the texts, and prepared a selection of entries under the principles of equality and transparency, making personal and educational details of the applicants the last factor to consider. Following individual evaluations, we convened twice more collectively to reach the final selection. In a jury evaluation marked by diverse perspectives, our common intention was to focus on the hierarchy of necessity, visibility, and benefit for the artists. YFD 13 provoked much thought and taught us greatly. As jurors, we listened intently to each other, ensuring a meticulous approach to select artists who clearly expressed themselves, truly deserved recognition, and could articulate their work effectively. YFD 13's winners were artists who extensively examined socio-political and societal issues in a multidisciplinary selection, addressing many subjects that give light to the current issues within life in a striking manner.

Through this series of precious open calls conducted for years, Zilberman|Istanbul has made it possible to reach many artists under 35 across Turkey, providing visibility and production opportunities. This year, excitingly, Zilberman|Istanbul extended the open call to their galleries in Berlin and Miami as well. Perhaps no one could have predicted how crucial such visibility would become for artists in Turkey since the inception of this open call. The continuity of the call has become a significant platform for artists to produce. Today, many young artists eagerly submit their most alternative and radical portfolios for consideration. Identity, justice, ecology, sustainability, migration, women's rights, LGBTI+ rights, gender equality, inter-class differences, roots and rootlessness, existence, economy, and art's own agenda emerge in many portfolios at YFD 13. These themes, resonating with the gallery's interests, create a certain equilibrium alongside participants and works in the open call.

Ultimately, in a selection where painting, video, photography, installation, sculpture, collage, and various other disciplines converge, it was crucial to rethink current situations and the future through artists' perspectives. This selection was chosen not just through curatorial selection, but with a supportive element felt from the heart by each juror. All artists, whether included in the exhibition or not, continue to fly in the sky with hope and courage they have shown. To produce, to have faith as an artist in imagining tomorrow as well as to make progress through strange times, is made possible only through such precious open calls. Continuity sometimes proves to be very difficult, and simultaneously transforms into great courage. With YFD 13, Zilberman|Istanbul hands a key to artists facing the challenges of continuing, thereby opening new doors of possibility in renewing artists' faith in tomorrow. From this point onwards, what artists can do is to believe, desire, hope, and continue without giving up.

Melike Bayık
Jury of YFD 13

Nazif Can
Akçalı

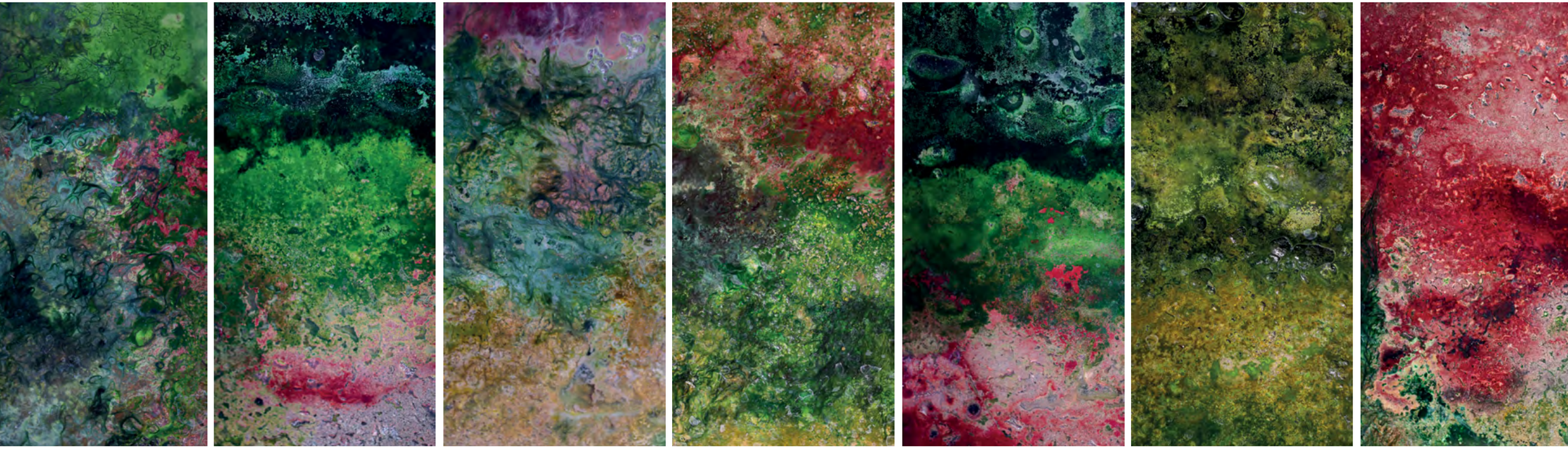

Yaşayan Sütunlar / Colonnes Vivantes, 2024
Yerleştirme / Installation; (10 adet diasec baskı; cam, balçık, yiyecek / glass, slime, food)
Akvaryum/Aquarium: 30 x 15 x 15 cm; Fotoğraf ar/Photos: 30 x 15 cm (her biri / each)

Gıda endüstrisi, uzun yaşam pratikleri, beslenme alışkanlıkları, ve insan ile insan dışı yaşam formları arasındaki karşılıklı bağımlılıklar üzerine üretimlerini inşa eden Nazif Can Akçalı, yiyecek ve yiyeceğin üretim aşamalarını inceleyerek gıda ile beden arasında kurduğu ilişkiyi, biyoloji ve coğrafya üzerinden yeniden mercek altına alır. Özellikle gıda sistemlerinin, bireyin ekolojik gerçekliğinin inşasındaki rolünü sorgulayarak deneysel üretim formatları yaratmayı amaçlayan Akçalı, *Yaşayan Sütunlar* serisinde kişisel beslenme alışkanlıklarımızın mikrobiyom ile ilişkisini irdeler.

Biyolog Winogradsky'nin çalışmalarından ilham alan *Yaşayan Sütunlar*'da, gölden alınan balçık numunesi ile farklı beslenme alışkanlıklarına sahip kişilerin gıda artıkları akvaryumlarda buluşarak yeni bakteriyel ekosistemlerin açığa çıkmasını sağlar. Besin ve beslenme kavramları arasında oluşan bu seri, aylar süren bakteriyel gelişim sonucunda besin artıkları ile beslenen bakterilerin devinimlerini görselleştirerek sabitler. İzleyiciyi de bu değişim sürecine dahil eden *Yaşayan Sütunlar*, her bir görüntü aracılığıyla bireyin beslenme alışkanlıklarına dair kendi kolektif düzenini oluşturan bir bakteri ekosistemini temsil ederek köken ve gelecek kavramları eşliğinde insan ile doğa ilişkisine odaklanır.

Building his works based on the interdependencies between the food industry, practices for longevity, dietary habits, and relationships between human and non-human life forms, Nazif Can Akçalı re-examines the relationship he establishes between food and the body through the stages of food production under the light of biology and geography. Akçalı particularly aims to question the role of food systems by constructing individual ecological realities, subsequently experimental production formats. In his series *Living Columns,* Akçalı explores the relationship between our personal dietary habits and the microbiome.

Living Columns, which are inspired by biologist Winogradsky's works, allows mud samples from lakes and food residues from individuals with different dietary habits to meet in aquariums, revealing new bacterial ecosystems. The series, evolving over months of bacterial growth, visualizes the movements of bacteria nourished by food residues, thereby solidifying the connection between nutrition and food concepts. *Living Columns* involves the viewer in this process of change, representing a bacterial ecosystem that forms its own collective order regarding individual dietary habits through each image, focusing on the relationship between humans and nature alongside concepts of origin and future.

Ece
Bal

Kiraz I / Cherry I, 2024, Cam üzerine kiraz siyahı / Cherry black on glass, 193 x 83 cm; meşe/oak: 40 x 70 cm

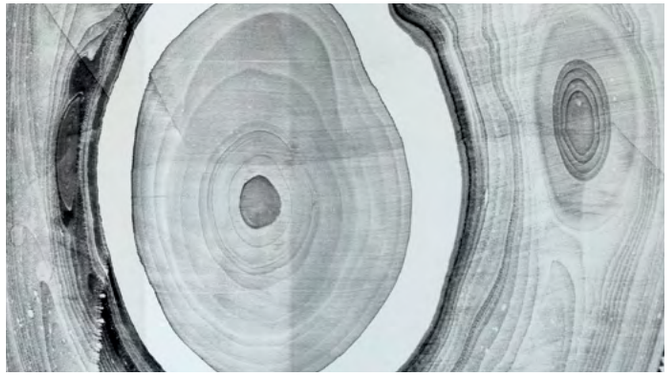

Çok-duyulu deneyimleri uygulamanın, öğelerin ölçeğini sorgulamanın ve maddelerin döngü ve dönüşümlerine temas etmenin arayışı içerisinde olan Ece Bal, sanat pratiğinde bir ifade aracı olarak kullandığı doğal malzemelerin kendilerini ifade etmelerine izin verdiği alanlar yaratarak bu malzemelerin anlatılarını, bireysel ile kolektif bellek ve insan ile insan-olmayan arasındaki bağlantılara yaklaştırmanın olasılıklarını araştırır.

Buluntu ham maddelerin kimyasal reaksiyonlarla etkileşime geçmelerini teşvik eden Bal, bu temel etkileşimlerin mikrokozmosunda gerçekleştirdiği doğrudan eylem aracılığıyla makrokozmosun kombinasyonlarını ve oluşumlarını sembolik olarak yeniden canlandırır. Yuvarlaktan Çekirdeğe serisinin bir parçası olan *Kiraz* isimli çalışmada, madde döngüleri farklı ölçekler üzerinden ele alınır; kiraz çekirdeklerinin yakılması ve öğütülmesi sonucu elde edilen siyah pigmentler ortaya çıkar. Geleneksel ebru sanatı üretim tekniği, karbonize edilerek kendini ifade eden kiraz çekirdekleri ile birleşerek bir tepkimenin görüntüleşmesine aracılık eder. Suya düşen damlaların kaydını tutan Bal, deneysel bir ifade yoluyla sudaki yüzey gerilimini katmanlaştırarak görüntüyü mercek altına alır.

§

In search of experimenting with multi-sensory experiences, questioning the scale of elements, and touching on the cycles and transformations of materials, Ece Bal creates spaces that allow natural materials which she uses as an expressive tool in her artistic practice. She explores the narratives of these materials, as well as possibilities to approach these narratives to connections between individual and collective memory, between human and non-human.

Encouraging chemical reactions between found raw materials, Bal revitalizes combinations and formations of macrocosms symbolically through direct action within the microcosms of these base interactions. In her work *Cherry*, which is part of the *From Circle to Seed* series, Bal addresses material cycles through different scales; black pigments are obtained from burning and grinding cherry pits. Traditional marbling art techniques mediate the visual manifestation of cherry pits expressing themselves through carbonization. Bal captures the record of drops falling in the water, examining the surface tension in layers through experimental expression

Zeynep *Baloğlu*

Annemin Yaşamı / My Mother's Life, 2023
Duralit üzerine örgü / Mesh on hardboard, 50 x 70 cm

Nesne yığınları üzerinden kompozisyonlarını kurgulayan Zeynep Baloğlu, iyileşme, tekinsizlik ve kolektif bilinç gibi temalar üzerinden üretimlerinde sıklıkla yer verdiği kumaş formuna müdahalelerde bulunur. Giysilerin eskitilip kirletilmesi, giyilip çıkarılması ve yıkanarak temizlenmesi gibi eylemler yoluyla kendi anılarının çağrışımına odaklanır. Bu türden duygulanımların yüzleşme türünden bir deneyimi de beraberinde getirmesi ile birlikte bireyin yaşantısında her şeyin bir veri niteliği taşıyışına odaklanan Baloğlu, annesinin yaşadığı hastalık sürecini grafikler üzerinden değerlendirir . Bu süreçteki verileri kullanarak örgüyle birleştirir ve *Annemin Yaşamı* isimli eserini açığa çıkarır.

§

Constructing her compositions through accumulations of objects, Zeynep Baloğlu dominantly works in fabric forms focusing on themes such as healing, uncanniness, and collective consciousness. She focuses on the resonance of her memories through actions such as aging, soiling, wearing, removing, and washing clothes. In her work *My Mother's Life*, Baloğlu confronts her emotions and focuses on the idea that everything in an individual's life inherits a data-like quality. Evaluating her mother's illness through graphics, Baloğlu re-visits her mother's life through the process of knitting.

Fatmanur
Bostancı

Değerliliğin Koşulları / Conditions of Worthiness, 2024
Ağaç üzerine rapido / Rapido on wood , 45 x 20 cm (her biri/each)

İnsan ilişkilerinin bireye olan etkilerini merkezine alan Fatmanur Bostancı, anılarıyla eşleştirdiği fotoğraflardan aldığı kesitleri ve psikoterapi kuramlarından beslenen düşüncelerini kontrplak üzerine işler. *Değerliliğin Koşulları* eseriyle Psikolog Carl Rogers'ın "Koşulsuz olumlu kabul" düşüncesine atıfta bulunarak çocuk ile ebeveyn arasındaki ilişkiye odaklanır. Hümanistik psikoloji yaklaşımını "etkilenen" Bostancı, kişinin eylemleri ve davranışları ne olursa olsun yargılamadan kabul etme ve destekleme pratiğini savunur.

Bireylerin, ebeveynlerine karşı beklentilerinden açığa çıkan *Değerliliğin Koşulları,* köşe bir alanda yer alarak ebeveynlerimizin zihnimizde konumlandığı sığınma düşüncesinin güvencesi ile iç içe geçer. Çocuğun, ebeveynleri ve kendi ile ilişkilendirdiği muhtaç olma hali üzerinden ilerleyen Bostancı, aile fotoğrafından aldığı bireylerin yüzlerini saf dışı bırakır, anne ve baba figürlerini ters bir biçimde yerleştirerek bu iki figür ile izleyicide çeşitli baskı ve hisler uyandırmayı amaçlar.

§

Focusing on the impact of human relationships on the individual, Fatmanur Bostancı integrates excerpts from her memories paired with photographs and thoughts inspired by psychotherapy theories onto plywood. In her work *Conditions of Worth*, she references psychologist Carl Rogers' concept of "unconditional positive regard," focusing on the relationship between child and parent. Embracing a humanistic psychological approach, Bostancı advocates for the practice of accepting and supporting individuals without judgment regardless of their actions and behaviors.

Conditions of Worth, which reveals individuals' expectations of their parents, intertwines with the thought that our parents are reassuringly positioned as shelters in a specific corner of our minds. Progressing through the state of dependency associated with the child's relationship with their parents and themselves, Bostancı excludes the faces of individuals taken from family photographs, inverting the mother and father figures to evoke various pressures and emotions in the viewer.

Ekin Kemal
Düz

Geçmişten Gelen İmge / Image from the Past, 2024, Duvar üzerine enstalasyon, mermer / Wall installation, marble, 100 x 55 x 10 cm

Zaman ve bellek gibi unsurlar üzerinden çeşitli yapıları mekânsallaştıran Ekin Kemal Düz, varolan mekânın zamansal kalıntıları üzerinden sanatsal pratiğini inşa eder. Özne-nesne ilişkisini, anı bağlamında ele alan Düz, hafızada mekânın temsiliyetini inceler. *Geçmişten Gelen İmge* eseri ile öznenin zihninde konumlanan nesnenin imgeselliği soruşturularak mekânsal bağlamdan kopamayan imgeye müdahale edilir.

Geçmişten Gelen İmge aracılığıyla öznenin mevcut hisleri mekânsal kalıntılar ile eşleşir, bireyin nesne ile kurduğu bağ somutlaşır. Dünyadaki nesnelerin doğanın mimikleri olduğuna ve insan yapımı nesnelerin de bu mimiklere eşlik ettiğine inanan Düz, duygu durumlarının nesnelere etkisinden ve kendiliğinden var olan nesneler ile doğanın sınırsız imge dünyasından faydalanır. Eksik, kopuk ve yıkık mekanların yarattığı hisleri somutlaştırarak, izleyiciyi geçmişin imgeleriyle yüzleştirmeyi amaçlayan Düz, mekânın kalıntılarını bir düşün parçası olarak kurgular. Nesnelerin diline, biçimine ve hikayesine müdahale edilerek oluşturulan *Geçmişten Gelen İmge* yerleştirmesi, geçmişin imgesinden uzaklaşarak gerçek mekânın imgesine dönüşür.

Spatializing various formations through elements like time and memory, Ekin Kemal Düz constructs his artistic practice on the temporal residues of existing space. Examining the subject-object relationship within the context of memory, Düz investigates the representation of space in memory. Through his work *Image from the Past*, interventions are made into the image inseparable from spatial context by investigating the imagery of the object positioned in the subject's mind.

Through *Image from the Past*, the current feelings of the subject correspond with spatial residues, and the connection established between the individual and the object becomes tangible. Believing that objects in the world mimic the gestures of nature and that human-made objects accompany these gestures, Düz utilizes the impact of emotional states on objects and benefits from the boundless world of imagery inherent in nature and naturally existing objects. By embodying the feelings created by incomplete, disconnected, and dilapidated spaces, Düz aims to confront the viewer with images of the past, conceptualizing the residues of space as a fragment of thought. The installation *Image from the Past*, created by intervening in the language, form, and story of objects, transforms into the image of real space while moving away from the image of the past.

Sude
Erkoyuncu

Füzyon / Fusion, 2024, Yerleştirme (şeffaf balon, misina ve cam boru) / Installation (transparent balloon, fishing line and glass tube), Değişken boyutlar / Variable dimensions

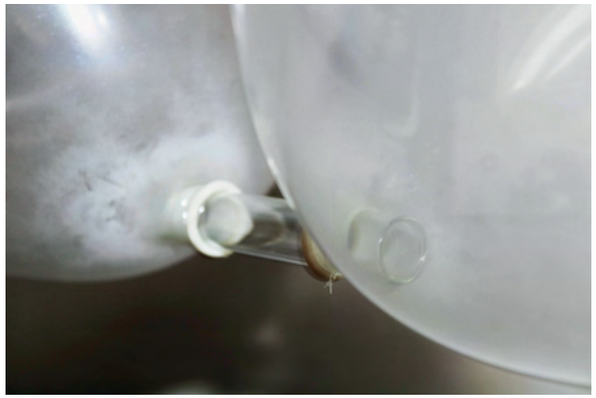

Kültürel ve sosyal etkenler ile zamansallık eksenindeki fikir çağrışımlarını üretimlerinin merkezine alan Sude Erkoyuncu, yapıtlarında yazılı ve görsel dil arasında entegrasyon kurmayı hedefler. Hafızaya dair gözlemlenen verileri işlemek ve araçsallaştırmak gibi eylemsel ifade biçimlerinden faydalanan Erkoyuncu, izleyicinin sanat yapıtı ile kurduğu diyalojik yaklaşımın nasıl ortak bir üretim oluşturabileceği sorusuna yanıt arar.

Füzyon yerleştirmesinde içi hava ile dolu bir balon tekil olarak yükselebilen ve uçabilen formuyla özgürlüğün temsilcisi olmasına rağmen zamanla içerisindeki gaz basıncının azalması kaynaklı sönebilir ya da patlayabilme ihtimalini taşır. Bu ihtimal üzerinden ilerleyen *Füzyon*, iki sevgilinin soluklarının bir araya gelmesiyle ortaya çıkar. Bu birleşim, romantik ilişki içerisinde yer alan kişilerin hem bireysel hem de kolektif temsiliyetini üstlenir. Yaşamın en temel gereksinimlerinden biri olan nefesin biyolojik işlevinin yanı sıra, iki balonun cam bir boruyla birleşimi ile iki bireyin birbirine nasıl nüfuz ettiğini ve bu birleşim son bulsa dahi birbirlerinden ne kadar ayrışabilecekleri sorusunu izleyiciye yönelterek ilişkilerin ve hayatın, hem kırılgan hem de kalıcı yönlerini nesneleştirmeye odaklanır.

§

Basing her productions around idea associations on the axis of cultural and social factors along with temporality, Sude Erkoyuncu aims to integrate between written and visual languages in her works. Utilizing action-oriented forms of expression such as processing and instrumentalizing observed data related to memory, Erkoyuncu questions the communicational approach between the viewer and the art can collectively create production.

The *Fusion* installation sees a balloon filled with air singularly rising as a representation of freedom, yet over time it carries the possibility of extinguishing or exploding due to the decrease in gas pressure within. Proceeding from this possibility, *Fusion* emerges through the merging of two lovers' breaths. This union embodies the individual and collective representation of individuals within a romantic relationship. Beyond the biological function of breath, which is one of life's most basic needs, *Fusion* focuses on objectifying the fragility and permanence of relationships and life by questioning how deeply two individuals can penetrate each other through the union of two balloons with a glass tube, and how much they can fully separate from each other even after this union comes to an end.

Ramazan
Ertuğrul

Bir Karahindiba Yaratmak / Making a Dandelion, 2024, Video, 7’05”

Beden, doğa, ahlak ve güç gibi temalar ekseninde üretimlerini sürdüren Ramazan Ertuğrul, *Bir Karahindiba Yaratmak* yerleştirmesi ile yapay ama bir o kadar da kırılgan ve güvencesiz bir karahindiba temsili yaratır. Prekaryanın somut bir imgesi olarak karahindiba, yaşamın nasıl elden çıkarıldığını ve güvencesiz hale geldiğini gösterir. Doğadaki malzemeler ile özne arasındaki etkileşimi gözlemleyerek alternatif bir karahindiba tasarlayan Ertuğrul, karşılaştığı yapay yapılar karşısında kırılgan ve güvencesizliği ile varlığını sürdürmeye çabalayan bir imge inşa eder. Mekândaki bütün unsurları ortak paydada buluşturan *Bir Karahindiba Yaratmak*, tezat/karşıt bir mekânda kimliğinden yoksunlaşan nesneleri buluşturmayı amaçlar. Mekânı çevreleyerek ona bir maddi değer atfeden ve aynı zamanda örtük kapital alışkanlıkların göstergesi olan yapay yapılara karşı duruşunu bozmayan karahindiba; insan-doğa ilişkisinin mekânsal bir yansıması olarak izleyiciyi karşılar.

§

Continuing his works around themes such as body, nature, morality, and power, Ramazan Ertuğrul creates a representation of a dandelion that is artificial yet equally fragile and insecure in his installation *Creating a Dandelion*. As a concrete image of precarity, the dandelion shows how life can be discarded and become insecure. Ertuğrul designs an alternative dandelion by observing the interactions between natural materials and the subject. Confronted with artificial structures, the dandelion constructs an image striving to survive with fragility and insecurity. Bringing together all elements in space, *Creating a Dandelion* aims to unite objects devoid of identity in a contradictory space. Attributing material value to the space while maintaining its stance against artificial structures, and also serving as an indicator of implicit capitalist habits, *Creating a Dandelion* greets the audience as a spatial reflection of the human-nature relationship.

Yekateryna
Grygorenko

Artifical_desire, 2023, Video, yapay zeka, özel donanım-yazılım, kumaş, elyaf, boya, silikon, pleksiglas / Video, artificial intelligence, custom hardware/software, fabric, fiber, paint, plexiglass, Kuvöz boyutu / Incubator size: 45 x 75 x 30 cm

Yekateryna Grygorenko eserlerinde çokkültürlülüğe, kültürel farklılıklara ve kültürel dayatmaların reddine odaklanır. Sanatçı toplumsal cinsiyet normları ve genel kültür gruplarının beğeni algılarına meydan okuyarak, kabul edilenin karşısında tabusuz ve doğal olma arayışındadır. Çirkin olarak nitelendirilenin estetik algısına odaklanırken, onun aşkın doğallığını ve estetize edilmemiş imajlarını vurgular. Grygorenko, bedenin maddi yapısının içsel arzuları, tiksintileri, doğum, ölüm, acı ve şehvet gibi konular ekseninde kavramsal bir çerçevede ele alarak sanatsal pratiğini şekillendirir. Sanatsal düzlemde "posthuman" kavramını da içine alan bir perspektiften yola çıkarak bedenin sınırlarını, canlı olarak adlandırılanın potansiyellerini keşfetmeyi amaçlar.

Yapay Arzu, kapitalizmin iktidarının dil ve düşünce mekanizmasına uygun normlar üzerinden tasarlanmıştır. Sanatçıya göre arzu mekanizması yoktur çünkü iktidar için arzu tehlikeli bir yapı konumundadır. İktidar, bedeni zihne indirgeyerek arzuları normlaştırır, kontrollü bir yaşam alanı kurgular ve bireyi uyumlu makinelere dönüştürür. *Yapay Arzu*, arzuları olmayan, arzu etme kapasiteleri elinden alınmış insanın bir yansımasıdır. Grygorenko *Yapay Arzu* ile idealize edilen arzunun kontrolünü objeleştirir. GYF 13'de kapsamında sergilenen eserde organlar seyirci ile yapay zeka arasında bir köprü kurarak salt "zihinden" oluşan yapay zekayı bedenin arzularıyla besler.

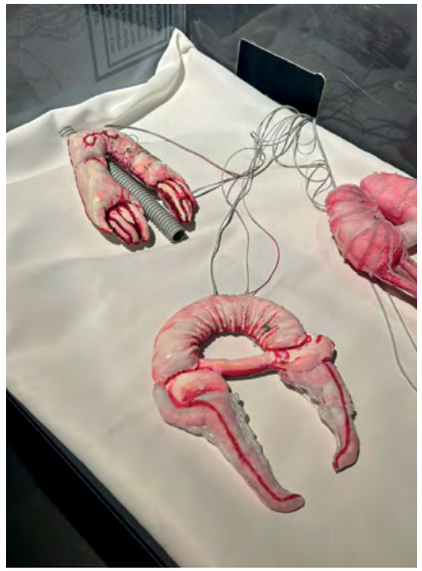

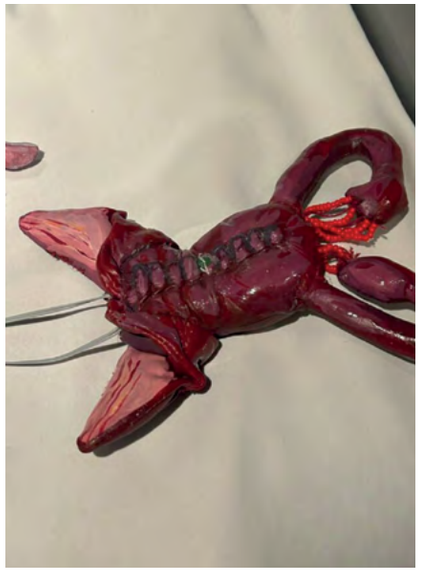

In her works, Yekateryna Grygorenko focuses on multiculturalism, cultural differences, and rejecting cultural impositions. Challenging societal gender norms and the taste perceptions of general cultural groups, the artist seeks to be taboo-free and natural in contrast to what is accepted. She emphasizes the aesthetic perception of what is labeled as ugly, highlighting its inherent naturalness and un-aestheticized images. Grygorenko shapes her artistic practice within a conceptual framework centered on the biological function of the body's material structure, internal desires, disgusts, birth, death, pain, and lust. Starting from a perspective that includes the concept of "posthuman" on the artistic plane, she aims to explore the limits of the body and the potentials of what is called living.

Artificial Desire is designed according to the norms of capitalism's language and thought mechanism. According to the artist, there is no mechanism of desire for desire that is deemed a dangerous structure by power. Power normalizes desires by reducing the body to the mind, constructs a controlled living space, and transforms the individual into compliant machines. *Artificial Desire* reflects the image of a human devoid of desires, whose capacity to desire has been taken away. Through *Artificial Intelligence*, Grygorenko objectifies the control of idealized desire. In the work exhibited within YFD 13, organs form a bridge between the audience and artificial intelligence, nourishing artificial intelligence made solely of "mind" with the desires of the body.

Abdullah
Güler

Kayboluş'un Ninnisi / The Lullaby of The Disappearance, 2024, 22 adet kitap / 22 books; 19,5 x 13 cm (her biri/each)

1969 yılında yayımlanan "Kayboluş", yazarının ana dili olan Fransızca'nın bir harfini kullanmadan yazdığı bir romandır. Kitabın kahramanı Anton, yazarın bir yansımasıdır. Yazar tanık olduğu İkinci Dünya Savaşı'na, uzun yıllar bulamadığı ana babasına bir ağıt yakar; kahramanı uyuyamayan bir adam olarak kurgular. Anton uyuyamadıkça azalır, kayıplarını bulamadıkça yok olmaya yüz tutar. Günün sonunda kahraman, bir zamanlar aradığı kayıpların arasına karışır. Sırada yazarın ona yoldaşlık yapan üçüncü şahıslarla Anton'u araması vardır. Kayboluş'un Ninnisi 2009 yılında kitabın özgün biçimini koruyarak yazın hayatımıza kazandıran C. Yardımcı'nın çalışmasının bir yansımasıdır. Yapıt kitabın sayfa sayısını, satırların nizamını koruyarak kitaptan uzak tutulan harfin sayfalara hâkim olmasına imkân sağlar. Kitaplarda başka harf bulunmaz.

Öksüz çocuklara kim ninni okur? *Kayboluş'un Ninnisi*, sanatçının, çalıştığı yurtta öksüz çocukların bakımını yapan anasından yola çıkıyor. Yıllar boyunca sayısız çocuğa yuva olan yurt, karşı karşıya kaldığı yıkımlar sonrasında ona sığınan hiçbir çocuğa kapılarını kapatmamıştır. *Kayboluş'un Ninnisi* bütün öksüz çocukların ninnisi. Bir ananın kanından olan çocuğuyla önü alınabilir, insan yapımı yıkımların öksüz bıraktığı çocuklar arasında kurduğu bağları anlatıyor bu ninni. Yapıt, Anton'un uykusuzluğuyla Mardin'in öksüz çocuklarının yurtta baş başa kaldıkları yapay akrabalık ilişkisi arasındaki bağları görünür kılıyor. *Kayboluş'un Ninnisi*, 22 kitaptan oluşur. Sanatçı doğumuyla bulunduğumuz yıl arasındaki yılların tümü için bir kitap basmıştır.

Metin: Deniz Özgültekin

Published in 1969, "A Void" is a novel written by Perec without using a letter of his native language, French. The protagonist of the book, Anton, is a reflection of the author himself. The author mourns his parents he couldn't find for many years as well as being a witness to thw Second World War, depicting the protagonist as a man who cannot sleep. As Anton loses sleep, he diminishes, and as he fails to find his losses, he gradually disappears. Eventually, the hero blends into the losses he once sought. Next, the author searches for Anton alongside third parties who accompanied him on his journey. *Lullaby of A Void* is a reflection of C. Yardımcı's work, who preserved the original form of the book when bringing it into Turkish literature in 2009. The work allows the excluded letter to control the pages without deviating from the book's page count and layout. No other letters are to be found in the books.

Who sings lullabies to orphaned children? *Lullaby of A Void* originates from the artist's mother, who cared for orphaned children in the dormitory where she worked. The dorm, which provided shelter to countless children over the years, never closed its doors to any child seeking refuge even after facing countless destruction. *Lullaby of A Void* is the lullaby of all orphaned children. It tells the story of the bonds a mother forms between both children of her own blood and children orphaned by easily-preventable, human-made destruction. The work makes visible the connections between Anton's insomnia and the artificial kinship relationships of orphaned children in Mardin. *Lullaby of A Void* consists of 22 books. The artist published a book for all the years between his birth and the present year.

Ece
Haskan

Uzun Eşek, 2024, Tuval üzerine akrilik / Acrylic on canvas, 70 x 100 cm

Gündelik hayatın ironisi, zıtlıklar ve karmaşık akış üzerinden pratiğini sürdüren Ece Haskan insan yaratımı imgeler, hikayeler, oyunlar ve varoluşun kırılganlığına odaklanır. Bilinmeyen bir boyutta var olan, zaman ve mekandan bağımsız gerçeküstü imgelerle gündelik hayatın absürt dışa vurumunu resmeden Haskan, resimleriyle izleyicinin gerçeklik algısını sorgulatmayı amaçlayarak, izleyiciyi hem bireysel hem de kolektif bilinçaltına dokunan imgelerle baş başa bırakır.

İnsan bedeni ve ilişkilerini temel aldığı üretimlerinde, gündelik yaşamın dışına taşan ve kolektif hareketlere odaklanan Haskan, Johan Huizinga'nın 'Homo Ludens' tezinden yola çıkarak kültürel pratiklerin oluşumunda kritik bir rol üstlenen "oyun" kavramının kültürdeki inşasına odaklanır. *Uzun Eşek* çalışması ile insan ilişkilerine dair erillik, güç, kast ilişkileri gibi alt kavramlara referans verir. Eserde yüzlerini görmediğimiz figürler art arda dizilerek bir yapı oluştururken aynı zamanda bedensel bir performans da gerçekleştirirler. Toplum içindeki roller ve statü kavramlarını düşünmeye davet eden *Uzun Eşek*, sosyolog Erving Goffman'ın Günlük Yaşamda Benliğin Sunumu'nda yer alan düşüncelerinden hareketle toplumda yer alan bireylerin bir sahnede performans gerçekleştirirmişcesine kurduğu diyaloglardan yola çıkar.

§

Continuing her practice through the irony of daily life, contradictions, and complex flows, Ece Haskan focuses on human-created images, stories, games, and the fragility of existence. Depicting the absurd externalization of daily life with surreal images existing in an unknown dimension independent of time and space, Haskan aims to question the viewer's perception of reality through her paintings, leaving them face-to-face with images that touch both individual and collective subconscious.

Through her works on the human body and relationships, Haskan goes beyond daily life and focuses on collective movements. Drawing inspiration from Johan Huizinga's thesis "Homo Ludens," Haskan focuses on the construction of the concept of "play," which plays a critical role in the formation of cultural practices. With her work *Uzun Eşek*, she refers to sub-concepts such as masculinity, power, and caste relations inherent in human relationships. While figures whose faces we do not see are lined up in succession to form a structure, they also perform a physical performance. Inviting thoughts on roles and status concepts within society, *Uzun Eşek*, inspired by sociologist Erving Goffman's thoughts in "The Presentation of Self in Everyday Life," sets out from dialogues performed by individuals of society as if on a stage.

Emre *Keskin*

Zihnin Enkazı / Debris of the Mind, 2024, Fotoğraf, Matt Fibre 200 gr Dibond Baskı / Photo, Matt Fibre 200 gr Dibond Printing, 20 x 28 cm (her biri/each; 8 adet/pieces)

Aiming to reveal the raw emotions of subjects through the lens, Emre Keskin focuses on the concept of unpredictability inherent in everyday encounters. Continuing his works of various experimental film formats and manipulations, Keskin documents segments created through the images constructed by individuals as a visual depiction of psychological warfare in his series *The Debris of the Mind*. Each frame in the exhibition emerges as a silent narrator of internal conflicts and struggles for survival. Distorted and fluid images, shattered structures, and empty streets expose metaphorical reflections of individuals' inner conflicts, personal space violations, and traumas.

Objektif aracılığıyla öznelerin ham duygularını açığa çıkarmayı amaçlayan Emre Keskin, gündelik karşılaşmaların özünde yer alan öngörülemezlik düşüncesine odaklanır. Çeşitli deneysel film formatları ve manipülasyonlar ile üretimlerini sürdüren Keskin, *Zihnin Enkazı* serisinde, psikolojik savaşın görsel bir tasviri olarak, kişinin kurguladığı imgeler aracılığıyla oluşturduğu kesitleri belgeler. Sergide yer alan her bir görüntü karesi, içsel savaşların ve hayatta kalma mücadelesinin sessiz bir anlatıcısı olarak karşımıza çıkıyor. Bozulmuş ve akışkan formdaki imgeler, yıkılmış yapılar ve boş sokaklar bireyin içsel çatışmaları, kişisel alan ihlalleri ve travmaların metaforik yansımalarını gözler önüne serer.

Ahmet
Kıran

Appetiserz I, 2024, Arşivsel Fine Art Baskı / Archival Fine Art Print, 50 x 50 cm

Besin etrafında şekillenen kültür ile insan ilişkisine odaklanan Ahmet Kıran, alan derinliğinden kaçınarak iki boyutluluğu öne çıkarır ve nesneleri formlara indirger. Sade düzlemlerde minimal kompozisyonlar inşa eden Kıran, gündelik nesnelerle kurduğu bu ilişki üzerinden fotoğraflarında doğal olan ile kültürel olan arasındaki ilişkiye odaklanır. Karşıtlık ve uyum arasında gidip gelen nesneleri, farklı semiyotik ilişkiler içinde değerlendirerek imajlardan oluşan zihinsel bir oyun alanı sunmayı amaçlar.

Kıran'ın GYF 13 kapsamında olan *Appetiserz* isimli eseri stüdyo ortamında çekilen, pop kültür estetiğine dayanan, tekinsiz yer değiştirmeler ve küçük oyunlar içeren modern bir natürmort yorumlaması. Sanatçı bu oldukça renkli ve iki boyutluluğu öne çıkaran eserinde, arkaik temsillerden reklam panolarına kadar gördüğümüz yemek ve sofranın resmedildiği natürmort imajların işlevini ve anlamını yeniden kurgular. Kültürel ve doğal olanın kesiştiği bir alan olan sofranın, besini bağlamından koparıp bir sergi alanı içinde sunma pratiğini tekrar düşünerek, bir coğrafya ve kültüre referans vermeden endüstrileşmenin getirdiği standardizasyon ve mekansızlık hissini öne çıkarır.

§

Focusing on the relationship between food-centric culture and human interaction, Ahmet Kıran emphasizes two-dimensionality by avoiding depth of field and reducing objects to forms. Constructing minimal compositions on simple planes, Kıran focuses on the relationship between the natural and the cultural in his photographs through his relationship with everyday objects. He aims to present a mental playground of images by evaluating objects that fluctuate between contrast and harmony within different semiotic relationships.

Kıran's work *Appetiserz* is a modern still-life interpretation shot in a studio environment, based on pop culture aesthetics while featuring unsettling displacements as well as small games. In this highly colorful and two-dimensional work that highlights a range of mediums from archaic representations to advertising billboards, Kıran reconfigures the function and meaning of still-life images depicting food and table settings. By reconsidering the practice of presenting food from its original context to within an exhibition space, which intersects cultural and natural realms, he highlights the standardization and sense of placelessness brought about by industrialization without referencing a specific geography or culture.

İmelda
Kuyumcu

İsimsiz / Untitled, 2023, 3 boyutlu baskı / 3d print, 180 x 76 x 119 mm (4 parça/pieces)

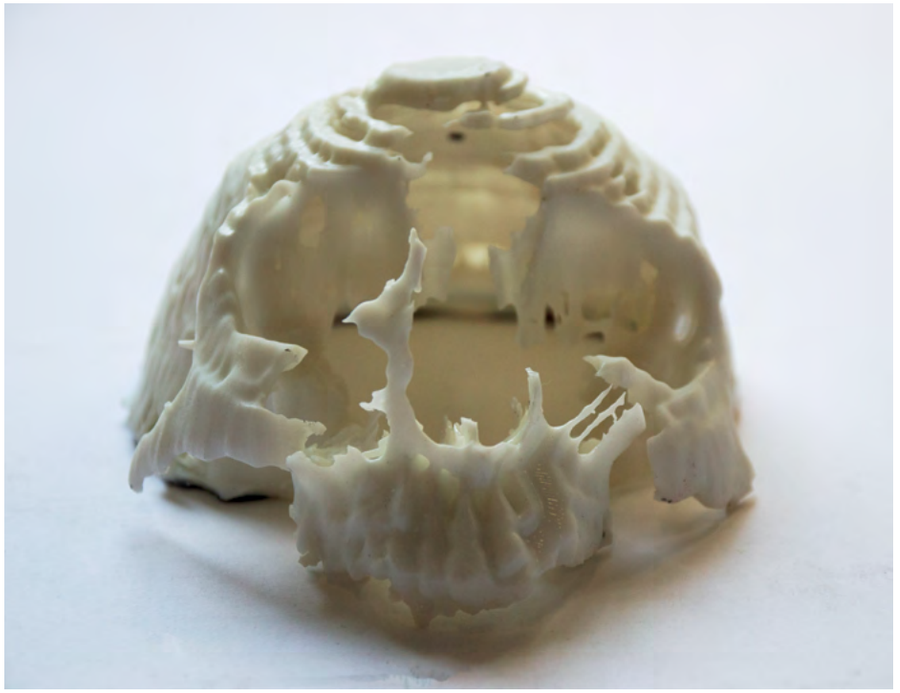

Dijital olanı yeniden yapılandırarak, doğal nesnelerin doğruluğunu ve nesnelliğini yeniden keşfetmeyi amaçlayan İmelda Kuyumcu, üretimlerini bir tür oto-çeviri mekanizması üzerinden sürdürür. Nesnenin; hareketsiz, durağan ve kalıcı anını yakalamaya çalışarak temsillerini irdeleyen Kuyumcu, natürmort resmin daimi bakışını geleceğe aktarma iradesine karşı çıkar. *İsimsiz* adlı yerleştirmesinde geleneksel otoportreden yola çıkarak kendi MRI kaydına dijital olarak müdahalede bulunan Kuyumcu, kişilerarası benzerlikleri yakalamayı amaçlar ve kemiklerin yıllar içinde basınç nedeniyle bozulumunu; ölümün ve insanlığın evrensel bir sembolü olan çıplak bir kemik formuna indirger.

§

Aiming to rediscover the accuracy and objectivity of natural objects by restructuring the digital, Imelda Kuyumcu continues her work through a means of auto-translation mechanism. Examining representations of objects by attempting to capture the motionless, static, and enduring moment, Kuyumcu opposes the still-life painting's will to be permanent into the future. In her installation titled *Untitled*, starting from a traditional self-portrait, Kuyumcu digitally intervenes her own MRI record, aiming to capture interpersonal similarities and reduce the decay of bones over the years due to pressure to a naked bone form, a universal symbol of death and humanity.

Lale
Yılmaz

Totem, 2024, Yün goblen / Wool tapestry, 113 x 42 cm

'Feminizm', 'politika', ve cinsel tabular doğrultusunda disiplinlerarası üretimlerini sürdüren Lale Yılmaz, yaşadığı kültürün etkileri ile Hint, Yunan ve Anadolu mitolojilerinin kültürel öğelerini buluşturur. Yılmaz, *Totem* başlıklı çalışma ile Napoli Ulusal Arkeoloji Müzesinde sergilenmekte olan Yunus ile Eros (Eros with Dolphin) isimli heykele atıfta bulunur. Çuha Adası serisindeki tek dokuma olan Totem ile sanatçı farklı açılardan çekmiş olduğu fotoğraflarına müdahale ederek heykelleri dijital olarak deforme eder. Dijital sürecin sonunda ulaştığı deseni ise geleneksel bir goblen olarak dokumaya dönüştürür. Dokunması 2 yıl kadar süren bu goblen, içinde bulunduğu "Çuha Adası" düşleminin bir parçası olarak, izleyiciye adaya ait bir anıtın temsiliyet sunar.

§

Lale Yılmaz merges the cultural elements of Indian, Greek, and Anatolian mythologies influenced by her culture by continuing interdisciplinary works along the lines of feminism, politics, and sexual taboos. In her work *Totem*, Yılmaz refers to the sculpture *Eros with Dolphin* displayed at the National Archaeological Museum of Naples. Through *Totem*, the only weaving piece in the *Kythira Island* series, the artist digitally deforms sculptures by intervening in photographs taken from different angles. The pattern reached at the end of the digital process is then woven into traditional tapestry. Woven after two years of work as part of the *Kythira Island* fantasy, the tapestry provides audiences with the representation of a Kythira monument.

Genç Yeni Farklı 2024 / İstanbul
Young Fresh Different 2024 / Istanbul

Zilberman | Selected
25.07. — 30.08.2024

Seçici Kurul / Selection Committee
Lena Alpozan, Melike Bayık, Latife Bayraktar, Gizem Demirçelik, Neriman Polat

Çeviri / Translation
Deniz Ekim Tilif

Düzelti / Proofreading
Ece Ateş, Jale Öner

Katkıda Bulunanlar / Contributors
Melike Tank, Aybüke Sanuç

Tasarım / Design
Gürem Özcan

Baskı Evi / Printing House
Kopyaevi

Bu katalog 25 Temmuz 2024 – 30 Ağustos 2024 tarihleri arasında Zilberman tarafından düzenlenen, Genç Yeni Farklı 2024 sergisi için 150 adet basılmıştır. Tüm hakları saklıdır. Zilberman'ın izni olmadan bu kitabın hiçbir bölümü çoğaltılamaz, çevrilemez, bir erişim sisteminde saklanamaz veya elektronik, mekanik, fotokopi veya kayıt yoluyla başka herhangi bir şekilde iletilemez.

This catalogue has been printed in 150 copies for the Young Fresh Different 2024 organized by Zilberman July 25 and August 30, 2024. All rights reserved. No part of this book may be reproduced, translated, stored in a retrieval system or transmitted in any form or by any means, electronic, mechanical, photocopying, recording or otherwise, without the prior written permission of Zilberman.

© 2024, Zilberman

ZILBERMAN
ISTANBUL | BERLIN | MIAMI

Young Fresh Different
2024 *Istanbul*

ZILBERMAN
ISTANBUL | BERLIN | MIAMI